

травя и въ нещастіята на другитѣ. »

Амалия прижмеша думитѣ на Марія като й рече:
 » Устава още едно нѣщо за разглеждане, любезная Маріо. Въ всичката тая повѣсть една мисль мя поразѣва на най-высока степенъ и ражда въ сърцето ми чувства на уваженіе за правосъдіето Божіе, което толкова често управлява съдбѣтъ ни. Ерріета, най-непримиримыйтъ ни врагъ, не мисляше друго освенъ какъ да ми направи сърдцето шото да ѣмъ имамъ всегда при меня си, по тая нѣль направи умразитѣ онаѣмъ лѣжъ по пакъ не олучи въ разрушителнытъ си намѣреніята. Отъ разказваніето на повѣствованіето ще научишъ че за таймъ лѣжъ тя изгуби съвѣтъ до вѣренностьтъ ни а ти ни устана скъпоцѣннѣ. Труди се да тѣмъ отстрани отъ меня, въсторжествува за заточеніето ти и въ-выраженіето на злобата си радость и умраза хвърли това наперче въ краката ти съ призрителенъ смѣхъ безъ да размисли тогава че лонавото това дѣло нѣше да е причината на събираніето ни. Не е ли истина че това наперче ми показа мѣстото на пребываніето ти? Истина убо че никой не може да повреди любимыйтъ отъ Божѣ. Богъ прибръща лоншавитѣ помышленія на враговетѣ ни на добры и таймъ като сѣкатъ че ни влечатъ въ разореніето ни не праватъ друго освенъ ни причиняватъ благополучіе. Намыраме се въ положеніе да казваме че спасеніето ни ся произвожда отъ враговетѣ ни. Но любезное чадѣ, продължи Грави-